

Άγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός - Προφητείες. Λίγα λόγια για τις προφητείες.

τοῦ Στεργίου Σάκκου. Καθηγητοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης.

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός δὲν ἦταν μόνο ἓνας συναρπαστικὸς διδάσκαλος, πὺ ἐκλαΐκευε τὶς μεγάλες θεολογικὲς ἔννοιες καὶ μὲ ἀπλὰ λόγια καὶ ζωντανὰ παραδείγματα τὶς ἔκανε προσιτὲς στὸ ἀπλοϊκὸ ἀκροατήριό του. Ἦταν συγχρόνως καὶ προφήτης. Ἀρκετὲς προφητείες ἐπιβεβαίωσαν τὴ διδασκαλία του, τὸν ἀπέδειξαν ἅγιο ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν καθιέρωσαν στὴ συνείδησι τοῦ λαοῦ καὶ στὴν ἱστορία ὡς προφήτη.

Γιὰ τὴ δόξα τοῦ Κυρίου καὶ τὴ μετάνοια ψυχῶν ὁ ἅγιος Κοσμάς καὶ σημεῖα ἔκανε καὶ προφητείες εἶπε. Ὑποστηρίζεται ὅτι στὶς προφητείες του ἐπηρεάσθηκε ἀπὸ τὴν «Ὀπτασία τοῦ Ἀγαθαγγέλου», ἓνα χρησμολογικὸ κείμενο πὺ κυκλοφοροῦσε εὐρύτατα στὶς μέρες του ἀνάμεσα στοὺς σκλαβωμένους Ἕλληνες καὶ καλλιεργοῦσε ψεύτικες ἐλπίδες κούφιας παρηγοριᾶς γιὰ τὸ «ξανθὸ γένος», πὺ θὰ βοηθοῦσε στὴν ἀπελευθέρωσι ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἀλλὰ πουθενὰ μέσα στὶς «Διδαχές» του, ὅπου διαφυλάσσεται ἡ αὐθεντικὴ διδασκαλία τοῦ ἁγίου Κοσμά, δὲν ὑπάρχει δεῖγμα αὐτῆς τῆς νοοτροπίας.

Ἔχω τὴ γνώμη ὅτι ἡ ἐντύπωσι αὐτὴ δημιουργήθηκε ἐξ αἰτίας ὠρι-
σμένων πλαστῶν προφητειῶν καὶ διαφόρων λαϊκοθρησκευτικῶν χρη-

σμων, που αποδόθηκαν στον Πατροκοσμᾶ και διεκδικούν σήμερα την πατρότητά του. Αυτά προκαλούν βέβαια κάποια έντύπωση στους άδαις, στην πραγματικότητα όμως όχι μόνο δεν ωφελούν, αλλά και πολύ επίζημια είναι, διότι, όταν αποδεικνύεται το νόθο τους, τίθεται σε άμφισβήτησι και η γνησιότητα των ἀληθινῶν προφητειῶν.

Εἶνε ἀνάγκη, λοιπόν, νὰ γίνῃ ἕνας διαχωρισμός, ἕνα ξεκαθάρισμα ἀνάμεσα στις πραγματικές προφητείες τοῦ ἁγίου καὶ στους ἀνεύθυνους χρησμούς καὶ ἀφορισμούς, που τόσο ἄφθονοι κυκλοφοροῦν. Τὸ ὑγιές καὶ δοκιμασμένο κριτήριο καὶ τὴ διάκρισι αὐτὴ θὰ μᾶς τὰ προσφέρει ἡ Ἁγία μας Γραφή, ἡ πηγὴ καὶ τὸ ταμεῖο τῆς ἀληθινῆς προφητείας.

Καμμία ἀπὸ τις χιλιάδες προφητείες, τῆς ἁγίας Γραφῆς, δὲν ἔχει σχέσι μὲ χρησμούς καὶ ἐλλιπογράμματα προτάσεις, ὅπου προσθέτοντας τὰ ἀνάλογα φωνήεντα ἢ σύμφωνα, σχηματίζεται ἡ προφητικὴ ρῆσι. Ὅλα αὐτὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τὰ ἀπορρίπτει καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν τὰ υἰοθέτησε ποτέ.

Ἡ προφητεία στὴν Ἁγία Γραφή ἔχει τὸ χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα ὅτι συμπλέκεται μὲ ἱστορικὰ γεγονότα, συνδέεται μὲ πρόσωπα καὶ πράγματα τῆς ἱστορίας καὶ ἐκπληρώνεται σταδιακὰ μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. «Ἡ προφητεία που λέγεται συγκαλυμμένα, ξεκαθαρίζεται μετὰ ἀπὸ τὴν ἔκβασι τῶν πραγμάτων καὶ ποτὲ πρὶν ἀπὸ αὐτὰ», σχολιάζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Καὶ ἄλλοῦ παρατηρεῖ: «Ὁ Θεὸς συνδέει τὴ μία προφητεία μὲ ἄλλες, τὴν ἐγγύτερη μὲ τις ἀπώτερες. Ἔτσι παρέχει ὡς μέγιστη ἀπόδειξι τῶν μελλόντων τὴν προφητεία που πραγματοποιεῖται στὴν παροῦσα γενιά». Ἔχουμε δηλαδὴ μία ἀλυσίδα ἀλληλένδετων προφητειῶν, στὴν ὁποία ἡ τελευταία προφητεία ἀναφέρεται στὸ μεγάλο σχέδιο τῆς θείας οικονομίας, ἐνῶ οἱ προηγούμενες ἀφοροῦν σὲ διάφορα περιστατικὰ τῆς ἱστορίας. Ἔτσι, καθὼς ἐκπληρώνονται μία μία με τὴ σειρά οἱ προφητείες σ' αὐτὴ τὴν ἀλυσίδα, χαλκεύεται ἡ ἐγγύησι καὶ ἡ βεβαιότητα ὅτι καὶ ἡ τελευταία, ἡ ἐσχάτη μεγάλη προφητεία, εἶνε γνήσια καὶ θὰ ἐκπληρωθῇ ὀπωσδήποτε. Ἐξ ἄλλου, καθὼς κάθε προφητεία τῆς σειρᾶς ἐκπληρώνεται σὲ διαδοχικὲς γενιές καὶ ἐποχές, ἡ δύναμι τῆς προφητείας διατηρεῖται ἀκέραιη ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή που διατυπώθηκε, μέχρι τὴν τελευταία ὥρα που θὰ ὀλοκληρωθῇ.

Μὲ ἄλλα λόγια ἡ βιβλικὴ προφητεία προσφέρεται μὲ τὴν ἴδια τὴν ἱστορία καὶ μάλιστα ἡ προφητεία προηγεῖται τῆς ἱστορίας καὶ ἡ ἱστορία προθεῖ τὴν προφητεία. Πρόσωπα, γεγονότα, περιστατικὰ τῆς ἱστορίας μεταφέρουν τὴν προφητεία καὶ διαφυλάσσουν τὸ μήνυμά της ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ. Τὸ προφητικὸ βλέμμα προσηλώνεται βέβαια στὸν Μεσσία καὶ τὴ μεσσιακὴ ἐποχὴ. Γιὰ νὰ φθάσῃ ὅμως ἐκεῖ, διασχίζει τοὺς ἐνδιάμεσους αἰῶνες, σταματᾷ σὲ καίρια ἱστορικὰ συμβάντα, τὰ ἐπισημαίνει, τὰ προβάλλει καὶ τὰ καθιστᾷ μάρτυρες ἀξιόπιστους γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῆς μεσσιακῆς προφητείας.

Οἱ προφήτες ἐπίσης τῆς ἀγίας Γραφῆς συχνὰ χρησιμοποιοῦν διάφορα σύμβολα, τὰ ὁποῖα γίνονται ἄφωνοι ἀλλὰ παραστατικοὶ μάρτυρες τῆς προφητείας.

Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο διατυπώνονται καὶ οἱ προφητεῖες τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ Κύριος π.χ. προφητεύοντας τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου περιπλέκει τὴν περιγραφή μὲ τὴν προφητεία γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλήμ (Ματθ. 24, Μάρκ. 13, Λουκ. 21, 5-38). Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλήμ συνέβη, ὅταν ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶχαν ἀκούσει τὴν προφητεία ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κυρίου. Ἡ ἐκπλήρωσι αὐτῆς τῆς προφητείας ἐγγυᾶται ὅτι καὶ ἡ ἄλλη, τὴν ὁποία ὁ Κύριος εἶπε συγχρόνως, σχετικὰ μὲ τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου θὰ ἐκπληρωθῇ στὸν κατάλληλο καιρό.

Σὲ ἄλλες περιπτώσεις οἱ προφητεῖες τοῦ Κυρίου συνδέονται μὲ διάφορα σημεῖα. Ὅταν π.χ. θεράπευσε τὸ δοῦλο τοῦ ἐκατοντάρχου, προφήτευσεν καὶ τὴ συμμετοχὴ τῶν ἐθνικῶν στὴν Ἐκκλησία· «Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 8,11). Ἔτσι, οἱ σύγχρονοὶ του ποὺ εἶδαν τὸ σημεῖο τὸ ἔχουν ὡς ἐγγύησι γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῆς προφητείας καὶ ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε τὴν ἐκπλήρωσι τῆς προφητείας, βεβαιωνόμαστε γιὰ τὴν ἀλήθεια τοῦ σημείου καὶ ὅτι αὐτὸς ποὺ τὸ πραγματοποίησε εἶνε ὁ Θεός.

Τὰ γνωρίσματα τῆς βιβλικῆς προφητείας παρουσιάζουν ὑπὸ κλίμακα καὶ οἱ προφητεῖες τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ. Συμπλέκονται δηλαδὴ μὲ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ λαμβάνουν ὡς μάρτυρες διάφορα σημάδια, κυρίως

σταυρούς, πού ἔστηνε ὁ ἴδιος. Θὰ ἀναφέρω μερικὲς τέτοιες προφητεῖες, οἱ ὁποῖες μαρτυροῦνται ἀναμφισβήτητα, ἂν καὶ εἶνε ἀπὸ τὶς πλέον ἄγνωστες. Οἱ δυὸ πρῶτες εἶνε ἀνέκδοτες καὶ ἀποτελοῦν προσωπικὴ μου κατάθεσι. Ἡ τρίτη καὶ ἡ τέταρτη δὲν ἔχουν ἐπισημανθῆ, ὅσο γνωρίζω, ἀπὸ ἄλλον ἐρμηνευτὴ, τὴν δὲ πέμπτη θεωρῶ κατ' ἐξοχὴν χαρακτηριστικὴ τῆς προφητικῆς νοοτροπίας τοῦ Ἁγίου Κοσμά ...

ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ.

Σημείωσις: Οἱ προφητεῖες αὐτούσιες καὶ τὰ σχόλια στὶς παρενθέσεις ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸ βιβλίον «ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης κ. Αὐγουστίνου Καντιώτου.

1. «Αὐτὸ μιὰ μέρα θὰ γίνῃ Ρωμαῖκο καὶ καλότυχος ὁποῖος ζήσῃ σὲ ἐκεῖνο τὸ βασίλειον». (Συνήθιζε νὰ λέγῃ εἰς διάφορα μέρη τῆς ὑποδούλου Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα μετὰ ταῦτα ἀπληρευθηρώθησαν).

2. Ὡ εὐλογημένο βουνό, πόσες ψυχὲς γυναικόπαιδα θὰ σώσῃς ὅταν ἔλθουν τὰ χαλεπὰ χρόνια!». (Εἶπε τὴν προφητεῖα αὐτὴν ἐν Σιατίστῃ καὶ ἀλλαχοῦ ἀντικρύζων τὰ βουνά, τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἔγιναν κρησφύγετα τῶν γυναικοπαίδων).

3. «Καλότυχοι σεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐρέθητε ἐδῶ πάνω εἰς τὰ ψηλὰ βουνά, διότι αὐτὰ θὰ σᾶς φυλάξουν ἀπὸ πολλὰ δεινά. Θὰ ἀκοῦτε καὶ δὲν θὰ βλέπετε τὸν κίνδυνον. Τρεῖς ὥρες ἢ τρεῖς μέρες θὰ ὑποφέρετε». (Ἐλέχθη εἰς τὴν περιφέρειαν Σιατίστης).

4. «Τὸ ποθούμενον θὰ γίνῃ στὴν τρίτη γενεά. Θὰ τὸ ἰδοῦν τὰ ἐγγόνια σας». (Ἐλέχθη ἐν Χειμάρρα).

5. «Θάρθη καιρὸς νὰ σᾶς πάρουν οἱ ἐχθροὶ σας καὶ τὴ στάχτη ἀπὸ τὴ φωτιά, ἀλλὰ σεῖς νὰ μὴν ἀλλάξετε τὴν πίστιν σας, ὅπως θὰ κάμουν οἱ ἄλλοι». (Ἐλέχθη ἐν Σιατίστῃ).

6. «Σᾶς λυπᾶμαι γιὰ τὴν περηφάνεια, ὅπου ἔχετε. Τὸ ποδάρι μου ἐδῶ δὲν θὰ ξαναπατήσῃ. Καὶ ἐὰν δὲν ἀφήσετε αὐτὰ τὰ πράγματα πού κάνετε, τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ ληστείαν, θὰ καταστραφῆτε. Σὲ κεῖνο τὸ κλαρί, πού κρεμᾶτε τὰ σπαθιά σας, θάρθῃ μιὰ μέρα πού θὰ κρεμάσουν οἱ γύφτοι τὰ ὄργανά τους». (Ἐλέχθη εἰς χωρίον Ἁγίου Δονᾶτος Σουλίου).

7. «Θάρθουν οἱ κόκκινοι σκοῦφοι κί ὕστερα οἱ Ἄγγλοι ἐπὶ 54 χρόνια, καὶ κατόπιν θὰ γίνῃ Ῥωμαῖκο». (Ἐλέχθη ἐν Κεφαλληνίᾳ περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑπτανήσου).

8. «Τὰ ὄρια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θᾶνε ἢ Βωβούσα (ὁ ποταμὸς Ἀῶος)». (Ἐλέχθη ἐν Παλαιᾷ Ἄρτη).

9. «Ἐκεῖθε θᾶρθη τὸ Ῥωμαϊκόν». (Τὴν προφητεία ταύτην εἶπεν ὁ Ἅγιος ἐν Πρεβέζη δεικνύων τὸ μέρος τῆς Στερεᾶς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ προήρχετο ὁ στρατὸς τῆς ἐλευθερίας. Ἡ προφητεία ἐπραγματοποιήθη τῷ 1912).

10. «Τὰ βάσανα εἶνε ἀκόμη πολλά. Θυμηθῆτε τὰ λόγια μου· προσεύχεσθε, ἐνεργεῖτε καὶ ὑπομένετε στερεά. Ἔως ὅτου νὰ κλείσῃ αὐτὴ ἡ πληγὴ τοῦ πλατάνου, τὸ χωριὸ σας θᾶνε σκλαβωμένο καὶ δυστυχημένο». (Ἐλέχθη εἰς Τσαραπλανά, τὸ σημερινὸν Βασιλικὸν τῆς Ἡπείρου. Ἡ πληγὴ τοῦ πλατάνου ἔκλεισε τῷ 1912, ἔτος ἀπελευθερώσεως τῆς Ἡπείρου).

11. «Πότε θαρθῆ τὸ ποθούμενον;», ἠρώτησαν τὸν Ἅγιον εἰς Τσαραπλανά τῆς Ἡπείρου. «Ὅταν σμίξουν αὐτά», ἀπήντησεν ὁ Ἅγιος δεικνύων δυὸ δένδρῦλια. (Τὰ δένδρῦλια ἐμεγάλωσαν, ἐπάχυναν καὶ ἔσμιξαν τῷ 1912).

12. «Τὸ ποθούμενον θὰ ἔρθῃ ὅταν θαρθοῦν δυὸ πασχαλιὲς μαζί». (Πράγματι τῷ 1912 αἱ ἑορταὶ Εὐαγγελισμοῦ καὶ Πάσχα συνέπεσαν).

13. «Ἄμα κλείσῃ τὸ δένδρον καὶ κλεισθῆ μέσα τὸ παλούκι, τότε θὰ ἔλθῃ τὸ ποθούμενον. Θὰ γίνῃ κάποιο σημάδι καὶ νὰ μὴ φοβηθῆτε. Νὰ πηγαίνετε βασίλεμα ἡλιοῦ σ' ἐκεῖνα τὰ βουνὰ (τῆς Ὀμάλιας καὶ τῆς Μερόπης), ὅπου θὰ γλυτώσουν πολλὰς ψυχὰς. Μαζί σας μὴ πάρετε τίποτε, μόνον τὶς ψυχὰς σας νὰ γλυτώσετε. Καὶ δὲν θὰ βαστάξῃ τὸ κακὸ περισσότερο ἀπὸ 24 ὥρες».

14. «Τὰ χωριά τοῦ κάμπου θὰ πάθουν χαλάστρα, ἐνῶ στὶς ποδιὰς τοῦ Κισσάβου θὰ κοιμηθοῦν σκλάβοι καὶ θὰ ξυπνήσουν ἐλεύθεροι». (Ἐλέχθη ἐν Λαρίση).

15. «Ἄν τὸ κυπαρίσσι αὐτὸ ξεραθῆ ἀπὸ τὴν κορυφή, ἢ Ἑλλάς θὰ ἐλευθερωθῆ· ἂν ξεραθῆ ἀπὸ κάτω, δὲν θὰ ἐλευθερωθῆ». (Ἐλέχθη ἐν Ζελενίτσα (Πρασιά) τῆς Εὐρυτανίας).

16. «Μὲ δυσκολία θᾶρθη». (Ἐννοεῖται τὸ ποθούμενον).

17. «Ὅταν θὰ ἰδῆτε τὸ χιλιάρμενο στὴν Ἄσπρη θάλασσα, θᾶρθη τὸ ποθούμενον».

18. «Ὅταν θὰ ἰδῆτε τὸ χιλιάρμενο στὰ ἑλληνικὰ νερά, τότε θᾶρθη». (Πρβλ. προηγουμένην).

19. «Ὅταν θὰ ἰδῆτε τὸ χιλιάρμενο στὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, τότε θὰ λυθῆ τὸ ζήτημα τῆς Πόλης».

20. «Θάρθη ξαφνικά. Νὰ ἔχετε ἓνα σακκούλι σιτάρι κρεμασμένο στή θύρα. Αὐτὸ θὰ σᾶς ἐμποδίσει φεύγοντας. Μὴ τὸ ἀφήσετε. Νὰ τὸ πάρετε μαζί σας, γιὰ νὰ φᾶνε τὰ παιδιά σας».

21. «Στὴν Αὐλώνα θὰ γίνῃ χαλασμός. Θὰ ἔλθουν στρατεύματα νὰ ἐλευθερώσουν τὸν τόπο».

22. «Στὸ Μπουκορμὲ θὰ χυθῆ πολὺ αἷμα».

23. «Ὅταν ἀκούετε ὅτι ὁ πόλεμος ἄρχισε, τότε κοντὰ εἶνε».

24. «Ὅσα χωριὰ εἶνε κοντὰ σὲ δρόμο πολλὰ θὰ τραβήξουν».

25. «Ἡ Δρόπολις θὰ πάθῃ, διότι ὁ τόπος εἶνε γυμνός».

26. «Ἡ Δρόπολις θὰ εἶνε γεμάτη στρατεύματα».

27. «Θὰ χαθῆ ἡ σοδιά τῆς χρονιάς ἀπὸ τὴν εὐφορὴ Δρόπολι καὶ - μάνα μου! - αἷμα πολὺ ποὺ ἔχει νὰ χυθῆ».

28. «Λάκκοι καὶ βράχοι στή Δρόπολι θὰ εἶνε γεμάτοι φεύγοντας».

29. «Εἰς τὰ χωριὰ Πέπελη, σεῖς ἄδικα θὰ φοβάσθε· τίποτε δὲν θὰ πάθετε. Μόνον τὰ παιδιά σας ποὺ θὰ εἶνε στοὺς δρόμους θὰ κλαῖτε».

30. «Οἱ ἀντίχριστοι θὰ φύγουν, ἀλλὰ θάρθουν πάλι· ἔπειτα θὰ τοὺς κυνηγήσετε ἕως τὴν Κόκκινη Μηλιά».

31. «Θάρθη ὅταν ἔρθουν δυὸ καλοκαίρια καὶ δυὸ πασχαλιές μαζί».

32. «Ξένος στρατὸς θὰ ἔλθῃ, Χριστὸ θὰ πιστεύῃ, γλώσσα δὲν θὰ ξέρῃ...».

33. «Θάρθη καὶ μία φορὰ ἀσκέρι ξένο ποὺ τὸ Χριστὸ θὰ πιστεύῃ. Ἀλλὰ σεῖς δὲν θὰ τὸ ξέρετε».

34. «Μὲ ἄλλους θὰ κοιμηθῆτε καὶ μὲ ἄλλους θὰ ξημερώσετε».

35. «Θὰ ἰδῆτε τρεῖς φαμίλιες σ' ἓνα σπίτι».

36. «Εσεῖς θὰ πᾶτε νὰ κατοικήσετε ἀλλοῦ καὶ ἄλλοι θάρθοῦν νὰ κατοικήσουν σὲ σᾶς».

37. «Θὰ δῆτε 40 ἄλογα νὰ τὰ δένουν σὲ ἓνα παλούκι».

38. «Πολλοὶ θὰ χάνωνται ἀπὸ τὴν πείνα».

39. «Οἱ πλούσιοι θὰ γίνουν πτωχοὶ καὶ οἱ πτωχοὶ θὰ πεθάνουν».

40. «Μιὰ χούφτα μάλαμα μία χούφτα ἀλεύρι».

41. «Θὰ ἔρθῃ καιρὸς ποὺ οἱ Ρωμιοὶ θὰ τρώγωνται ἀναμεταξύ τους. Ἐγὼ συστήνω ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην».

42. «Θὰ ἰδῆτε καὶ τακτικὸ στρατό, θὰ ἰδῆτε καὶ ρέμπελο (ἀντάρτικο)· ἀπὸ αὐτοὺς πολλὰ θὰ ὑποφέρετε».

43. «Θὰ σᾶς ζητήσουν τὰ ντουφέκια· νὰ ἔχετε διπλά· νὰ δώκετε τὸ ἓνα καὶ νὰ κρατήσετε τὸ ἄλλο. Ἐνα ντουφέκι 100 ψυχές θὰ γλυτώσῃ».

44. «Θὰ ἔρθη καιρὸς ποὺ θὰ διευθύνουν τὸν κόσμον τὰ ἄλλα καὶ τὰ μπάλαλα».
45. «Ἡ αἰτία τοῦ γενικοῦ πολέμου θὰ εἶνε ἀπὸ τὴ Δαλματία».
46. «Ἡ αἰτία τοῦ γενικοῦ πολέμου θ' ἄρθη ἀπὸ τὴ Δαλματία. Πρῶτα θὰ διαμελισθῇ ἡ Αὐστρία καὶ ὕστερα ἡ Τουρκία».
47. «Ὁ χαλασμός θὰ γίνῃ ἀπὸ ἓνα κασσιδιάρη».
48. «Θὰ προσπαθοῦν νὰ τὸ λύσουν μὲ τὴν πέννα, μὰ δὲν θὰ μποροῦν. 99 φορές μὲ τὸν πόλεμον καὶ μία μὲ τὴν πέννα».
49. «Ἄν βρεθοῦν 3 δυνάμεις σύμφωνες, τίποτε δὲν θὰ πάθετε».
50. «Ἄν τὸ ζήτημα λυθῇ μὲ τὸν πόλεμον, θὰ πάθετε πολλές κατὰστροφές· σὲ τρεῖς χῶρες μία θὰ μείνῃ...».
51. «Θὰ ἔρθη καιρὸς ποὺ δὲν θὰ ἀκοῦτε (μαθαίνετε) τίποτε».
52. «Ὅ,τι σᾶς ζητοῦν, νὰ δίνετε· ψυχὲς μόνον νὰ γλυτώνετε».
53. «Ἄν βρίσκουν στὸ δρόμον ἀσήμι, δὲν θὰ σκύβουν νὰ τὸ πάρουν. Γιὰ ἓνα ὅμως ἀστάχιν θὰ σκοτώνωνται ποῖος νὰ τὸ πρωτοπάρῃ...».
54. «Τὸ κακὸ θὰ σᾶς ἔρθῃ ἀπὸ τοὺς διαβασμένους».
55. «Ἡ τρεῖς μέρες ἢ τρεῖς μῆνες ἢ τρία χρόνια θὰ βαστάξῃ».
56. «Θ' ἄρθῃ καιρὸς ποὺ δὲν θὰ ὑπάρχῃ αὐτὴ ἡ ἀρμονία ποὺ εἶνε σήμερον μεταξὺ λαοῦ καὶ κλήρου».
57. «Οἱ κληρικοὶ θὰ γίνουν οἱ χειρότεροι καὶ οἱ ἀσεβέστεροι τῶν ὄλων».
58. «Στὴν Πόλιν θὰ χυθῇ αἷμα ποὺ τριχρονίτικο δαμάλι θὰ πλέξῃ (πλεύσῃ)».
59. «Καλότυχος ὅποιος ζήσει μετὰ τὸ γενικὸν πόλεμον. Θὰ τρώγῃ μὲ ἀσημένιον κουτάλι...».
60. «Μετὰ τὸ γενικὸν πόλεμον θὰ ζήσῃ ὁ λύκος μὲ τ' ἄρνιν».
61. «Θ' ἄρθῃ πρῶτα ἓνα ψευτορωμαϊκόν· νὰ μὴ τὸ πιστέψετε· θὰ φύγῃ πίσω».
62. «Θὰ μαζωχθῇ τὸ χιλιάρμενον στὸ Σκάλωμα (Ἅγιοι Σαράντα) καὶ θ' ἄρθουν κοκκινογέλεκοι, νὰ πολεμήσουν γιὰ σᾶς».
63. «Οἱ Τοῦρκοι θὰ φύγουν, ἀλλὰ θὰ ξανάρθουν πάλιν καὶ θὰ φθάσουν ὡς τὰ Ἐξαμίλια. Στὸ τέλος θὰ τοὺς διώξουν εἰς Κόκκινη Μηλιά. Ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1/3 θὰ σκοτωθῇ, τὸ ἄλλο τρίτον θὰ βαπτισθῇ καὶ μονάχα τὸ 1/3 θὰ πάῃ στὴν Κόκκινη Μηλιά».
64. «Τόσα πολλὰ θὰ γίνουν, ποὺ οἱ μανάδες θὰ γεννήσουν πρόωρα ἀπὸ τὸ φόβον τους».

65. «Ζῶα δὲν θὰ μείνουν· θὰ τὰ φᾶνε. Φᾶτε καὶ σεῖς μαζί μ' αὐτούς. Στὰ Τζουμέρκα θὰ πάρετε σπόρο».

66. «Σπίτια μεγάλα μὴ κάμετε. Λιάσες νὰ κάμνετε νὰ μὴ σᾶς ἔρχωνται μέσα».

67. «Θὰ σᾶς ἐπιβάλουν μεγάλο καὶ δυσβάστακτο φόρο, ἀλλὰ δὲν θὰ προφθάσουν».

68. «Θὰ βάλουν φόρο στὶς κότες καὶ στὰ παράθυρα».

69. «Θὰ ζητήσουν νὰ σᾶς πάρουν καὶ στρατιῶτας. Δὲν θὰ προφθάσουν ὅμως».

70. «Οἱ Τοῦρκοι θὰ μάθουν τὸ μυστικὸ 3 μέρες γρηγορώτερα ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς».

71. «Ὅταν ἀκούσετε ὅτι ὁ πόλεμος πιάστηκε ἀπὸ κάτω, τότε κοντὰ θὰ εἶνε».

72. «Ἄν ὁ πόλεμος πιαστῆ ἀπὸ κάτω, λίγα θὰ πάθετε· ἂν πιαστῆ ἀπὸ πάνω, θὰ καταστραφῆτε».

73. «Οἱ βράχοι καὶ οἱ λάκκοι θὰ εἶνε γεμάτοι κόσμος».

74. «Θᾶρθη ξαφνικά· ἢ τὸ βόϊδι στὸ χωράφι ἢ τὸ ἄλογο στ' ἀλώνι».

75. «Λυπηρὸν εἶνε νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ· σήμερον, αὔριον καρτεροῦμεν δίψες, πεῖνες μεγάλες πού νὰ δίδωμεν χιλιάδες φλουριά καὶ νὰ μὴν εὐρίσκωμεν ὀλίγον ψωμί».

76. «Μετὰ τὸν πόλεμον οἱ ἄνθρωποι θὰ τρέχουν μισὴ ὥρα δρόμο, γιὰ νὰ βρῖσκουν ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν κάμνουν ἀδελφό».

77. «Ἀμπέλια μὴ φυτεύετε, διότι θὰ χαλάσουν καθὼς ἐκεῖνα στὴ Δρυϊνούπολι».

78. «Θὰ γίνῃ ἓνα χαρτοβασίλειο, πού θὰ ἔχη μέγα μέλλον στὴν Ἀνατολή».

79. «Ὁ κόσμος τόσον θὰ πτωχεύσῃ, πού θὰ ζώνεται μὲ κλημασιίδες».

80. «Ἡ αἰτία θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὰ Δελειατά».

81. «Ἡ Γαλλία θὰ ἐλευθερώσῃ πολλὰ ἑλληνικὰ μέρη καὶ ἰδίως οἱ Ἴταλοί».

82. «Ἡ Γαλλία θὰ λευτερώσῃ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἡπειρο ἢ Ἴταλία».

83. «Ἀπὸ τρία μπουγάζια στενά, Κρά, Κράψη καὶ Μουζίνα, θὰ περνοῦν πολλὰ στρατεύματα γιὰ τὴν Πόλι. Καλὸν εἶνε τὰ γυναικόπαιδα νὰ βγοῦν στὰ βουνά. Θὰ σᾶς ρωτοῦν ἂν εἶνε μακρὰ ἢ Πόλι· ἐσεῖς νὰ μὴ λέτε τὴν ἀλήθεια, διότι θὰ σᾶς κακοποιήσουν. Ὁ στρατὸς αὐτὸς δὲν θὰ φθάσῃ στὴν Πόλι, στὴ μέση τοῦ δρόμου θὰ μάθῃ ὅτι ὁ πόλεμος ἐτελείωσε».

84. «Θὰ ἔρθῃ καιρὸς, ποὺ θὰ φέρῃ γύρες ὁ διάβολος μὲ τὸ κολοκύθι του».
85. «Θὰ βλέπετε νὰ πηγαίνουν ἄλλοι ἐπάνω καὶ ἄλλοι κάτω».
86. «Ἡ λευτεριά θάρθῃ ἀπὸ κάτω ἀπὸ ὅπου χύνονται τὰ νερά».
87. «Ἀπὸ πάνω καὶ ἀπὸ τὴ σκάλα χαλασμὸ μὴ περιμένετε».
88. «Ἐνα ψωμί θὰ χαθῇ τὸ μισό, καὶ ἕνα ὀλόκληρο».
89. «Θὰ ἔρθῃ καιρὸς ποὺ μιὰ γυναίκα θὰ διώχνῃ δέκα Τούρκους μὲ τὴ ρόκα».
90. «Τὸν Πάπαν νὰ καταρᾶσθε, διότι αὐτὸς θὰ εἶνε ἡ αἰτία».
91. «Ὁ χαλασμὸς στὸν τόπο θὰ γίνῃ ἀπὸ ἕνα ὄνομα ἀξιωματοῦχου... (δυσανάγνωστον)».
92. «Πολλὰ χωριὰ θὰ καταστραφοῦν, οἱ τρεῖς χῶρες θὰ γίνουν μία».
93. «Νὰ ἔχετε τρεῖς θύρες· ἂν σᾶς πιάσουν τὴ μιὰ, νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν ἄλλη».
94. «Πίσω ἀπὸ τὴ μιὰ θύρα νὰ κρυφθῇ κανεὶς, γλυτώνει· θὰ εἶνε βιαστικό».
95. «Νὰ παρακαλῆτε νὰ εἶνε μέρα καὶ ὄχι νύκτα, καλοκαίρι καὶ ὄχι χειμῶνας».
96. «Οἱ ἄνθρωποι θὰ μείνουν πτωχοί, γιατί δὲν θᾶχουν ἀγάπη στὰ δένδρα».
97. «Οἱ ἄνθρωποι θὰ καταντήσουν γυμνοί, γιατί θὰ γίνουν τεμπέληδες».
98. «Ἀπὸ ψηλά, μέσα ἀπὸ τὸ λιμάνι θάρθῃ ὁ χαλασμὸς».
99. «Θὰ σᾶς ρίξουν παρὰ πολὺ· θὰ σᾶς ζητήσουν νὰ τὸν πάρουν πίσω, ἀλλὰ δὲν θὰ μπορέσουν».
100. «Ἐσεῖς θὰ σώσετε ἄλλους καὶ οἱ ἄλλοι ἐσᾶς».
101. «Ἐσεῖς θὰ φύγετε ἀπ' τ' ἀριστερὰ βουνά· ἀπὸ τὴ δεξιὰ μεριά ὄχι· ἀπὸ τίς σπηλιές μὴ φοβάστε».
102. «Θάρθῃ ξαφνικά· τ' ἄλογα θ' ἀπομείνουν ζεμένα στὶς δουλειές τους καὶ σεῖς θὰ φύγετε».
103. «Θᾶνε ὄγδοος αἰώνας ποὺ θὰ γίνουν αὐτά».
104. «Νὰ κρυφθῆτε ἢ κοντὰ στὴν πόρτα ἢ κοντὰ στὴν πλάκα, ἂν εἶνε βιαστικό καὶ γρήγορο».
105. «Πολλὰ θὰ συμβοῦν. Οἱ πολιτεῖες θὰ καταντήσουν σὰν μαρ-
άγκες».
106. «Θάρθῃ καιρὸς ποὺ θὰ βγῆ ὁ καταραμένος δαίμονας ἀπὸ τὸ
καυκί του».

107. «Θάρθῃ μία φορά ἕνας ψευτοπροφήτης· μὴ τὸν πιστέψετε καὶ μὴ τὸν χαρῆτε. Πάλι θὰ φύγη καὶ δὲν θὰ μεταγυρίση».

108. «Θάρθῃ καιρὸς ποὺ οἱ χριστιανοὶ θὰ ξεσηκωθοῦν ὁ ἕνας κατὰ τοῦ ἄλλου».

109. «Νᾶχετε τὸ σταυρὸ στὸ μέτωπο, γιὰ νὰ σᾶς γνωρῖσουν ὅτι εἴσθε χριστιανοί».

110. «Δὲν θὰ φτάση ὁ στρατὸς στὴν Πόλι· στὴ μέση του δρόμου θάρθη τὸ μαντάτο, ὅτι ἔφθασε τὸ ποθούμενο».

111. «Πήγαινε καὶ στὸ δρόμο θ' ἀνταμειφθῆς».

(Ἐλέχθη ἐν Δερβιστάνη περὶ τίνος, ὅστις εἰρωνεύθη τὸν Ἅγιον. Οὗτος μετ' ὀλίγον ἐτραυματίσθη καθ' ὁδὸν ὑπὸ τινος ἐχθροῦ του).

112. «Εἶπέ εἰς τὰ εἴδωλα ἐκεῖνα νὰ μὴν ἔρθουν ἐδῶ, ἀλλὰ νὰ γυρῖσουν εἰς τὰ ὀπίσω».

(Καθὼς ὁ Ἅγιος ἐδίδασκεν εἰς Ἄσσον τῆς Κεφαλληνίας, διέκοψε μίαν στιγμὴν τὸ κήρυγμά του καὶ ἀπέστειλεν ἕνα ἀκροατὴν του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος τοῦ τόπου εἰπὼν τοὺς λόγους τούτους. Οὗτος ἀπελθὼν εὔρε 4 κυρίας τῆς ἀριστοκρατίας ἀσέμνως ἐνδεδυμένας, «κατὰ τὸν τότε ἐνετικὸν συρμὸν ξεστήθωτες», αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἔλθουν καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὸ κήρυγμα τοῦ Ἁγίου).

113. «Φτιάνετε σπίτια τورνευτὰ καὶ δὲν πρόκειται νὰ κατοικήσετε σ' αὐτά». (Εἶπε τοὺς λόγους τούτους ὁ ἅγιος εἰς Ἄσσον τῆς Κεφαλληνίας, ὅταν μίαν ἡμέραν διήρχετο πρὸ μιᾶς νεοκτίστου οἰκίας. Μετ' ὀλίγον ὅλοι οἱ ἰδιοκτῆται ἀπέθανον πλὴν μιᾶς μοναχῆς).

114. «Τὸ παιδί αὐτὸ θὰ προκόψῃ, θὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ δοξασθῆ». (Ἐλέχθη περὶ τοῦ Ἰωάννου Κωλέττη).

115. «Θὰ γίνῃς μεγάλος ἄνθρωπος, θὰ κυριεύσῃς ὅλη τὴν Ἀρβανιτιά, θὰ ὑποτάξῃς τὴν Πρέβεζα, τὴν Πάργα, τὸ Σούλι, τὸ Δελβίνο, τὸ Γαρδίκι καὶ αὐτὸ τὸ τάχτι τοῦ Κούτρ πασᾶ. Θὰ ἀφήσῃς μεγάλο ὄνομα στὴν οἰκουμένη. Καὶ στὴν Πόλι θὰ πᾶς, μὰ μὲ κόκκινα γένεια. Αὐτὴ εἶνε ἡ θέλησι τῆς θείας προνοίας. Ἐνθυμοῦ ὅμως εἰς ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐξουσίας σου νὰ ἀγαπᾶς καὶ νὰ ὑπερασπίζεσαι τοὺς χριστιανούς, ἂν θέλῃς νὰ μείνῃ ἡ ἐξουσία εἰς τοὺς διαδόχους σου». (Ἐλέχθη ἐν Τεπελενίῳ περὶ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ).

116. «Θὰ βγοῦν πράγματα ἀπὸ τὰ σχολεῖα ποὺ ὁ νοῦς σας δὲν φαντάζεται».

117. «Θὰ δῆτε στὸν κάμπο ἀμάξι χωρὶς ἄλογα νὰ τρέχῃ γρηγορώτερα ἀπὸ τὸν λαγό». (Ἐλέχθη ἐν Βουλιαράταις παρὰ τὴν Δρόπολιν).

118. «Θαρθῆ καιρὸς ποὺ θὰ ζωσθῆ ὁ τόπος μὲ μιὰ κλωστή». (Ἐλέχθη ἐν Ἄσσω τῆς Κεφαλληνίας).

119. «Θαρθῆ καιρὸς ποὺ οἱ ἄνθρωποι θὰ ὁμιλοῦν ἀπὸ ἓνα μακρυνὸ μέρος σὲ ἄλλο, σὰν νᾶνε σὲ πλαγιανὰ δωμάτια, π.χ. ἀπὸ τὴν Πόλι στὴ Ρωσία».

120. «Θὰ δῆτε νὰ πετᾶνε ἄνθρωποι στὸν οὐρανὸ σὰν μαυροπούλια καὶ νὰ ρίχνουν φωτιὰ στὸν κόσμο. Ὅσοι θὰ ζοῦν τότε θὰ τρέξουν στὰ μνήματα καὶ θὰ φωνάζουν: Ἐβγάτε σεῖς οἱ πεθαμένοι νὰ μποῦμε μεῖς οἱ ζωντανοί».

121. «Τὸ κακὸ θὰ ἔλθῃ μέχρι τὸν Σταυρὸν καὶ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ πάῃ κάτω. Μὴ φοβηθῆτε. Μὴ φύγετε ἀπὸ τὰ σπίτια σας». (Ἐλέχθη εἰς τὴν περιοχὴν Πολυνερίου Γρεβενῶν. Πράγματι τῷ 1940 οἱ Ἴταλοὶ ἔφθασαν μέχρι τὴν τοποθεσίαν Σταυρός, ὅπου εἶχε κηρύξει ὁ Ἅγιος, καὶ ἐσταμάτησαν).

122. «Ὅταν θὰ πέσῃ ὁ κλῶνος (ποὺ εἶνε στημένος ὁ Σταυρός), θὰ γίνῃ μεγάλο κακόν, ποὺ θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου θὰ δείξῃ ὁ κλῶνος· καὶ ὅταν θὰ πέσῃ τὸ δένδρον, θὰ γίνῃ ἓνα μεγαλύτερον κακόν». (Ἐλέχθη εἰς χωρίον Τσιράκι (σήμερον Ἅγιος Κοσμᾶς) Γρεβενῶν. Πράγματι τῷ 1940 ἔπεσεν ὁ κλῶνος καὶ ὁ Σταυρὸς πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας, ὅθεν ἐπέτεθησαν οἱ Ἴταλοὶ, καὶ τῷ 1947 τὸ δένδρον, ὅτε ἡ περιοχὴ κατεστράφη ἐντελῶς λόγω τοῦ ἐμφυλίου πολέμου).

Πηγή : <http://users.uoa.gr//>